

1894-07-12

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris, Rue des Fourniaux

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

1

9 rue des fourneaux Paris
d 12 Juli 1894.

Kære Ven.

Der gik mere end et
Par Dage hen da jeg i mit
sidste Brev med Tegningen,
skrev, at jeg snart havde
tænkt paa at vilde skrive
til Dem, det tilgiver De
mig jo nok ved jeg, der
er Perioder hvor jeg ikke
vilde kunne sætte Pen til
Papir for fordi at det jeg gør noget
andet som ikke tillader
at vende min Tankegang
i den Retning, der er
for Exempel naar man
i flere Dage har været

[2]

Karl for sig selv, gjort
rent efter sig eller taget
de grove Forberedelser, saa
er jeg ikke mig selv, og
bliver det først naar jeg
synes at optræde som
Herren og Mesteren, jeg
har jo kastet mig ind
i saa mange Ting at jeg
ikke godt kan være
allene.

Deres sidste lange Brev
glædede mig meget at
modtage, De har en
lykkelig Evne til at skrive
Breve som varme og glæde
hvor de kommer, i det mindste

[3]

indenfor hos os. De

er Digter i Deres Breve.
varmende Ord som Poesi
ere de fyldte med.
Jeg har nu igen læst
Deres Brev igennem,
jeg har forresten læst det
flere Gange i Mellem-
tiden, og jeg kan ikke
sige noget til det altsam-
men, det at jeg skal
sende mine Ting hjem
helst saa hurtigt som
muligt og det at jeg gan-
ske roligt kan modtage
Penge af dem der staa
mig nær, jeg tager gan-

[4]
ske roligt imod disse
Penge og jeg vilde tage
imod flere endnu (for
det Billede som jeg laver
koster mange Penge) jeg
tager roligt imod dem
fordi jeg føler, at jeg
anvender dem paa rette
Maade og ikke er en
Laban der kun bortøsler;
men naar nu at f.Ex. de
ikke vil give mig flere
Penge, hvad skal jeg saa
gøre, i disse har jeg saa-
ledes haft megen Sorg
over et Brev fra min
Fader der meddelte at

[5]

2

jeg ikke kunde vente flere
Penge fra hans Side;
De maa indrømme
at

Situationen er glødende,
jeg kan ikke vente at
han tager sine Ord i sig,
Jeg har begyndt paa
Relieffet i naturligt
Maal, allerede denne
Maanedes Slutning imøde-
ses med stor Ængstelse.
Naar det dog kunne
blive forundt mig at
realisere alle mine
Tanker i min Væg,
saa pakker vi den sammen
og sender den med Jotun-
heim og andre Ting rundt

[6]

i Verden; Jeg tænker
stadig paa at pakke os
selv bagefter til Amerika,
der har været flere Ame-
rikanske Kunstnere i den
sidste Tid her hos mig
de har været glade for
mine Ting, navnlig
en Amerikansk Arkitekt
var særlig begejstret, og
lovede mig min Lykke
hvis jeg rejste til Amerika
bestilte en Decoration
til den første Bygning
naar han kommer til[-]
bage til Amerika. e.c.t.
lad det nu være det

[7]

er, Vind og Regn maaske
Solskin maaske ogsaa,
saa kan jeg alligevel
ikke faa i mit Hovede
at jeg staar i Gæld til
Danmark, et Stykke

Land som paa Landkortet
har en coloreret Streg
der betegner det grændser
som beboes af et sendræg-
tigt Folk paa hvis Ind[i]vider
har sine Changer i den
decaderede Alder af 70-80
et Folk uden Ynglingens
Modtagelighed som alle
gør Nar af mig og
dem staar jeg i Gæld til

[8]

Jeg staar i Gæld til mine
Forældre, den kan (mellem
os) være tung nok at bære.
Nej. Jeg holder nu paa at prøve
det universelle, vi er
alligevel et stort Folk,
Forskellen mellem Nationerne
(de civilicerede) er ikke
større end den mellem
Sjællændere, Fynboer og
Jyder. Skulle jeg være tvungen
af en Følelse som jeg burde
have til at være i en By der
er mig for lille: I Glostrup
er der kun Plads for Slagteren,
Skomageren, Skræderen og Præsten
for Kunstmaleren har de ikke
Brug, Kunstmaleren erstattes
af Malerdrengen der ellers
sværter ... Dragkister
[resten af brevet mangler]

Mme des fourneaux Paris

D 12 Juli 1894.

Kære Ven.

Det gik mere end at
Par Dage hen da jeg i mit
sidste Brev med Tegning,
skrev, at jeg snart havde
tænkt paa at vilde skrive
til Dem, det tilgiver De
mig jo nok ved jeg, det
er Perioder hvor jeg ikke
vilde kunne sætte Dem til
Papir for ^{fordi at} det jeg gør noget
andet som ikke tillader
at vende min Tankegang
i den Retning, det er
for eksempel naar man
i flere Dage har været

Karl for sig selv, gjort
rent efter sig eller taget
de grove Forberedelser, saa
er jeg ikke mig selv, og
bliver det først naar jeg
synes at optræde som
Herren og Mesteren, jeg
har jo kastet mig ind
i saa mange Ting at jeg
ikke godt kan være
allene.

Deres sidste lange Brev
glædede mig meget at
modtage, De har en
lyphelig Evne til at skrive
Breve som varme og glæde
hvor de kommer, idetmindst mig nok, jeg tager gan-

indløbet hos os. De
er sigtet i Deres Breve
varmende Ord som berø-
re de fglte mest.

Jeg har nu igen læst
Deres Brev igennem,
jeg har forresten læst det
flere Gange i mellem-
tiden, og jeg kan ikke
sige noget til det altam-
men, det at jeg skal
sende mine Ting hjem
helst saa hurtigt som
muligt og det at jeg gan-
ske roligt kan modtage

Tunge af dem der staa
hvor de kommer, idetmindst mig nok, jeg tager gan-

ske roligt imod disse
Peuge og jeg vilde tage
imod flere endnu (for
det Billedet som jeg laver
koster mange Peuge) jeg
tager roligt imod dem
fordi jeg føler, at jeg
anvender dem paa rette
Maade og ikke af en
Labaw der kun bortøder
men naar nu ^{af} Bx. de
ikke vil give mig flere
Peuge, hvad skal jeg saa
gøre, i disse har jeg saar-
ledes haft megen Sorg
over et Brev fra min
Fader der meddelte at

2
jeg ikke kunde vente flere
Penge fra hans Side;
de maa indrømme at
Situationen er gløddende,
jeg kan ikke vente at
han tager sine Ord i sig,
jeg har begyndt paa
Relieffet i naturligt
Maal, allerede denne
Maanedes Slutning imødes
ses med stor Anstelse.

Naar det dog kunne
blive fornuft mig at
realisere alle mine
Tanker i mit Væg,
Saa pakkes vi den sammen
og sendes den med John
heim og andre Ting rundt

i Verden; Jeg tænker
stadig paa at pakke os
selv bagefter til Amerika,
der har været flere Ame-
rikanske Kunstere iden
sidste Tid her hos mig
de har været glade for
mine Ting, navnlig
en Amerikansk Architect
var særlig begejstret, og
lovede mig min Lykke
hvis jeg rejste til Amerika
bestilte en Decoration
til den første Bygning
naar han kommer til
Bog til Amerika. c.c.t.
lad det nu være det

er, Vind og Regn maaske
Jolskin maaske ogsaa,
Saa kan jeg alligevel
ikke faa i mit Hovede
at jeg staar i Gæld til
Danmark, et Stykke
Land som paa Landkortet
har en coloreret Streg
der betegner det grændes
som beboes af et sendig
tigt Folk ^{hvis} ~~paa~~ Indvid
har sine Changer i den
decaderede Alder af 70-80
et Folk uden Unglingens
Modtagelighed som alle
gør Nat af mig og
dnu staar jeg i Gæld til

Jeg staar i Gæld til mine
Forældre, der kan (mellu-
as) være tung nok at bære.
Nej. Jeg holder nu paa at prøve
det universelle, vi er
alligevel et stort Folk,
Forskellen mellem Nationerne
(de civiliserede) er ikke
større end den mellem
Sjællænderne, Fynboerne og
Fynder. Skulde jeg være tvungen
af en Følelse som jeg burde
have til at være i en By der
er mig for lille: I Glostrup
er der kun Plads for Slogteren
Skomageren, Skredderen og Træstøtten
for Kunstmaleren har de ikke
Plads, Kunstmaleren erstattes
af Malergængerne der ellers
svarte ~~der~~ Drægkister